

کچه‌که‌م رینوینیمان ده‌کا و بو سهرتای ژيان ده‌مانگيرپټه‌وه

پيروکی ژيانم

که‌ريم

به‌شى په‌که‌م

چی له‌وه‌خوشر هه‌یه که مندال هوشی ئه‌وه‌ی هه‌بئ رینوینی دایک و باوکی بکات، ریگه‌ی ژيانی نوینان پینشان بدات. له‌وانه‌یه به‌ته‌نیا ئیمه نه‌بووین که دووچارى کیشه‌کانی روژگار هاتووین و مندالیشمان له‌نیو خه‌م و ژانه‌کاندا فه‌راموژ کردبئ. ئیستا به‌هوی کیشه‌و ئالوزیه‌کانی ژيانه‌وه روژانه ژماره‌یه‌ک خیزان له‌باریه‌ک هه‌لده‌وه‌شیتنه‌وه. منداله‌کانیان له‌سوزی دایک یان باوک یان هه‌ردووکیان بینه‌ش ده‌بن.

ته‌مه‌نی کچه‌که‌م نه‌گه‌یشنبه‌وه هه‌وت مانگ که من و دایکی له‌یه‌کتر دابراین، له‌سه‌ر کیشه‌یه‌کی بچوک و له‌یه‌کتر تینه‌گه‌یشتن ئه‌و تۆراو به‌ره‌و مالی باوکی رۆشته‌وه، من به‌دوای دا نه‌چووم، دواتر زۆریان هه‌ولدا که ته‌لاقى بدم، من لیم بوو به‌که‌لله‌ره‌قی و ده‌ستبه‌رداری نه‌بووم. دواى سالیگ هه‌ستم به‌ بئ ویزدانی خۆم کرد، ته‌لاقنامه‌م بۆ نارد و لپی جیابوو‌مه‌وه. جیابوونه‌وه‌مان داهاتووکی باشتري بۆ دابین نه‌کردین. من دووچارى راوان و گرتن هاتم، دواى ئازاد بوونم سه‌رى خۆم بۆ ئاواره‌یی هه‌لگرت. ماوه‌ی 14 سال چاومان به‌یه‌کتر نه‌که‌وته‌وه.

له‌ولاتی ئیمه‌دا کاتیگ ژن و میردیک لیک جیاده‌بنه‌وه، به‌ماله‌کانیشیان له‌یه‌کتر هاویر ده‌بن، ناچه‌زی و دژایه‌تی ده‌ست پنده‌کات، هه‌ر په‌که‌یان ئه‌وی دیکه تۆمه‌تبار ده‌کات، هه‌رگیز بیه‌ر له‌به‌ره‌می هاوبه‌ش ناکه‌نه‌وه که بۆ هه‌میشه ئه‌وانی به‌یه‌که‌وه گرپداوه. به‌وه‌ویه‌وه من ئاگام له‌وان نه‌مابوو، هه‌رچه‌نده جار جار دایک و خوشکه‌کانم سه‌ردانی کچه‌که‌میان ده‌کرد، به‌وه‌ویه‌وه ده‌مزانی که شووی کردۆته‌وه‌و ژيانیکی کوله‌مه‌رگی به‌سه‌ر ده‌بات، به‌لام هه‌رگیز مه‌یلی ئه‌وه‌م نه‌بوو چاوم پئی بکه‌وی، باکم به‌خه‌م و ئازاره‌کانی ئه‌و نه‌بوو، له‌وانه‌یه چیژم له‌ ناخۆشیه‌کانی ئه‌و

وه‌برگرتایه. ئاخ‌ر ئه‌و شووی به‌کابرایکی که‌مه‌ندام کردبۆوه، بژیوی خۆی بۆ دابین نه‌ده‌کرا، ئه‌گه‌ر بمدیایه‌ رابردووم وه‌بیر ده‌هیتایه‌وه، کاتی ئه‌و هاوسه‌ری من بوو، من له‌هیچ که‌م نه‌بوو، مالی سه‌ربه‌خۆ، مووچه‌ی باش، به‌لام دواى شووکردنه‌وه‌ی مه‌مه‌ره و مه‌ژی ژيانی به‌ری ده‌کرد. دایکم مانگانه‌ی تابه‌تی بۆ کچه‌که‌م برپیژوه، منیش جار جار هه‌واکاریم ده‌کرد و دیاریم بۆ ده‌نارده‌وه. راستیه‌که‌ی بۆنی خو‌شه‌ویستی کچه‌که‌م نه‌کردبوو، خو‌شه‌ویستی ئه‌ویش ژه‌نگی هه‌لینابوو، له‌لای من کال ببۆوه، ده‌مزانی کچیک هه‌یه‌و به‌ن‌اوی منه‌وه تۆمارکراوه، ده‌شمزانی له‌گه‌ل ژنیکی کۆست که‌وتوتدا ده‌ژی، به‌لام دیدارو

بینیان به‌لامه‌وه گرینگ و بایه‌خدار نه‌بوو.

من له‌ ولاتیکی دراوسیدا ده‌ژیام، ژنیکی بیانیم هیتابوو، مندالمان نه‌بوو، به‌لام خو‌شبه‌خت و کامه‌ران ده‌ژباين، که‌چی دایکی کچه‌که‌م کۆستی که‌وتبوو، شووه‌که‌ی کۆچی دواپی کردبوو، جاریکی دیکه‌ش بۆ لای براکاتی گه‌رابۆوه. جاریکیان که به‌سه‌ردان چوووبومه‌وه ولات، بۆ په‌که‌مین جار کچه‌که‌م هاته‌ لام، به‌شيوه‌یه‌کی که‌موینه باوه‌شی پینداکردم و ده‌ستی به‌ گریان کرد، ئیدی برینی کۆن و نوی کولاندمه‌وه، کچه‌که‌م وه‌کو کاريله‌یه‌که‌ی ترساو خۆی له‌باوه‌شم هاویشنبوو، قسه‌ی بۆ نه‌ده‌کرا، هه‌نسکی هه‌لده‌کیشاو ده‌ستی له‌لم ئالاندبوو. ماوه‌ی

چه‌ند رۆژیک له‌لام مايه‌وه. ئیتر که جار جار هه‌هاتمه‌وه کچه‌که‌م ده‌هاته‌ لام، من هه‌رگیز زه‌می دایکیم نه‌ده‌کرد، ئه‌و زۆر به‌ره‌فتاری من سه‌رسام بوو. جاریکیان راشکاوانه‌ پینگوتم: "باوکه‌ من شانازی ده‌که‌م که کچی تۆم، نه‌مه‌زانی مرۆقیکی ئاوا دلپاک و بیگه‌ردیت. پینابوو ئه‌گه‌ر بيمه‌ لات جینۆ به‌ دایکم ده‌ده‌یت و قسه‌ی نه‌شیاوی پینده‌لینی. دایکیشم ژنیکی پاک و رستگۆیه که لیم توره‌ ده‌بن جینۆ به‌ خۆی ده‌دات و گل‌ه‌یی له‌به‌ختی خۆی ده‌کات" من له‌ نیو قسه‌کانی کچه‌که‌مدا هه‌ستم به‌ په‌شیمانی دایکی ده‌کرد، به‌لام هه‌رگیز بیرم له‌وه نه‌ده‌کردوه که جاریکی دیکه‌ چاوم به‌ چاوی بکه‌وته‌وه.

بۆیه ژنان له‌ چاوی پیاوان زیاتر ده‌ست بۆ خۆکوژی ده‌بن. له‌سالانی دوایدا نه‌ک ته‌نیا ژنانی ماله‌وه و نه‌خوینده‌وار به‌لکو ژنانی خاوه‌ن بروانامه‌وه ده‌رچووانی زانکۆش په‌نایان بۆ خۆکوژی بردووه. به‌گویی‌هه‌ لیکۆلینه‌وه‌کان ژنانی پزیشک و ده‌روون ناسیش هه‌ولی خۆکوشتیان داوه.

دوابین ئامارو لیکۆلینه‌وه‌ له‌مه‌رگی ژنان ده‌ریخستوه که له‌حه‌وت هۆکاره‌که‌ی مردن، هۆکاری خۆکوژی زۆرتر کاریگه‌ری له‌سه‌ر مه‌رگی ژنان دا هه‌بووه. ژنان کاتیگ دووچارى کیشه‌یه‌کی خیزانی، کۆمه‌لايه‌تی، سۆزداری ده‌بنه‌وه، گوشاره‌کانی ده‌روون له‌سه‌ر خۆیان چتر ده‌که‌نه‌وه‌وه په‌نا بۆ خۆکوژی ده‌بن، سیکارو خوارده‌وه‌وه هۆکاری سه‌ره‌کی مه‌رگی پیاوان.

ئه‌گه‌ر جارن کارکردن به‌هۆکاری مه‌رگی پیاوان داده‌نرا، ئه‌وا ئیستا ولاتانی ئه‌وروپا ئه‌و هۆکاره‌یان که‌م کردۆته‌وه، چونکه ژنانیش وه‌کو پیاوان له‌ ده‌روه‌ کار ده‌کن، به‌رپرسیاریتی به‌خۆتکردن و په‌روه‌رده‌کردنی خیزان له‌ ئه‌سته‌و ده‌گرن. بۆ په‌یداکردنی بژیوی خۆیان و مندال و خیزانه‌کانیان کاری هاوشیوه‌ی پیاوان ده‌کن، که‌واته کارکردن هۆکاری سه‌ره‌کی مه‌رگ نیه‌.

هه‌ر له‌ په‌که‌مین دیداردا هه‌ستم به‌ ليهاتووی کچه‌که‌م کرد، منیش پینيه‌وه سه‌رسام بووم. زۆر به‌خیزایی خو‌شه‌ویستی ئه‌و له‌لای من بالایی کرد، چه‌زم ده‌کرد بيه‌مه‌وه لای خۆم، به‌لام له‌سه‌ره‌تای جیابوونه‌وه‌مان دا دادگه ئه‌وی به‌دایکی دابوو، دواتر منیش له‌تاراوگه‌ بووم و پینیرانه‌گه‌یشنبووم و وه‌کو پینویست هاوکاریم نه‌کردبوو.

رۆژان ده‌هاتن و ده‌چوون، هه‌ستم به‌ په‌راویزی خۆم ده‌کرد، ناسیاوانم هه‌موویان به‌ره‌و ولات ده‌گه‌رانه‌وه، دووری ولات و خزمانیش ئۆقره‌یان ليه‌لگرتبووم، چه‌زم به‌ گه‌رانه‌وه ده‌کرد، که‌چی هاوسه‌ره‌که‌م هاوړپیی نه‌ده‌کردم، من 10 سال به‌ دیار ئه‌و دانیشتیووم. خزم و که‌سانی ئه‌وم به‌ خزم و که‌سی خۆم دانابوو، که‌چی ئه‌و ئاماده‌نه‌بوو بۆ ته‌نیا رۆژیکیش بیه‌ت و لاتی من و له‌گه‌ل خزمانی من دا بژی، به‌وه‌ویه‌وه له‌یه‌کتر جیابووینه‌وه، من بارگه‌و بنه‌ی خۆم پینچایه‌وه‌و بۆ ولات که‌رامه‌وه. گه‌رانه‌وه‌م ده‌رفه‌تیکى باشی بۆ کچه‌که‌م ره‌خساندبوو، زوو زوو سه‌ردانی ده‌کردم، به‌یه‌که‌وه داده‌نیشتن و ده‌ردی دللی خۆی بۆ هه‌لده‌ریشتم، چه‌زی ده‌کرد بۆ هه‌میشه له‌ نزیک منه‌وه بژی، ئه‌و سالانیگ له‌ سوزی باوکی راستینی بینه‌ش ببوو، ئازاری بیناوی که‌یشنبوو، نه‌یده‌ویست جاریکی دیکه‌ لئی دوور بکه‌ومه‌وه، له‌هه‌مان کاتیشدا ریزی دایکی ده‌گرت، ده‌یزانی ده‌ستبه‌رداری نه‌بووه، به‌هۆی ئه‌ویشه‌وه نه‌یتوانی بوو شوو به‌ که‌سیکی باشت بکات، هه‌ندیک له‌وانه‌ی که‌ چوووبوو نه‌خاویزینی مه‌رجی ئه‌وه‌یان بۆ دانابوو که‌ کچه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی دا نه‌بات، ئه‌و رازی نه‌ببوو، ئه‌وانی ره‌تکردبۆوه، بۆیه مالی هاوبه‌شی له‌گه‌ل پیاویکی که‌مه‌ندام دا دروست کردبوو. کچه‌که‌م درکی به‌و راستیانه‌ ده‌کرد، به‌وه‌ویه‌شه‌وه دایکی خۆی خو‌شده‌ویست و په‌رۆشی داهاتووی بوو. ئه‌و

رۆژان ده‌هاتن و ده‌چوون، هه‌ستم به‌ په‌راویزی خۆم ده‌کرد، ناسیاوانم هه‌موویان به‌ره‌و ولات ده‌گه‌رانه‌وه، دووری ولات و خزمانیش ئۆقره‌یان ليه‌لگرتبووم، چه‌زم به‌ گه‌رانه‌وه ده‌کرد، که‌چی هاوسه‌ره‌که‌م هاوړپیی نه‌ده‌کردم، من 10 سال به‌ دیار ئه‌و دانیشتیووم. خزم و که‌سانی ئه‌وم به‌ خزم و که‌سی خۆم دانابوو، که‌چی ئه‌و ئاماده‌نه‌بوو بۆ ته‌نیا رۆژیکیش بیه‌ت و لاتی من و له‌گه‌ل خزمانی من دا بژی، به‌وه‌ویه‌وه له‌یه‌کتر جیابووینه‌وه، من بارگه‌و بنه‌ی خۆم پینچایه‌وه‌و بۆ ولات که‌رامه‌وه. گه‌رانه‌وه‌م ده‌رفه‌تیکى باشی بۆ کچه‌که‌م ره‌خساندبوو، زوو زوو سه‌ردانی ده‌کردم، به‌یه‌که‌وه داده‌نیشتن و ده‌ردی دللی خۆی بۆ هه‌لده‌ریشتم، چه‌زی ده‌کرد بۆ هه‌میشه له‌ نزیک منه‌وه بژی، ئه‌و سالانیگ له‌ سوزی باوکی راستینی بینه‌ش ببوو، ئازاری بیناوی که‌یشنبوو، نه‌یده‌ویست جاریکی دیکه‌ لئی دوور بکه‌ومه‌وه، له‌هه‌مان کاتیشدا ریزی دایکی ده‌گرت، ده‌یزانی ده‌ستبه‌رداری نه‌بووه، به‌هۆی ئه‌ویشه‌وه نه‌یتوانی بوو شوو به‌ که‌سیکی باشت بکات، هه‌ندیک له‌وانه‌ی که‌ چوووبوو نه‌خاویزینی مه‌رجی ئه‌وه‌یان بۆ دانابوو که‌ کچه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی دا نه‌بات، ئه‌و رازی نه‌ببوو، ئه‌وانی ره‌تکردبۆوه، بۆیه مالی هاوبه‌شی له‌گه‌ل پیاویکی که‌مه‌ندام دا دروست کردبوو. کچه‌که‌م درکی به‌و راستیانه‌ ده‌کرد، به‌وه‌ویه‌شه‌وه دایکی خۆی خو‌شده‌ویست و په‌رۆشی داهاتووی بوو. ئه‌و

رووداوی ترافیک به‌ منداله‌که‌ت بناسینه

نه‌شمیل که‌ريم

پایسکل لیده‌خوړی، هه‌ست به‌ مه‌ترسی ناکات، بۆیه ئه‌گه‌ر به‌هه‌سته‌وه به‌ره‌و شه‌قام و جاده‌کان بروات که‌تتیک ده‌نیتنه‌وه، بیناکانه لیده‌خوړی و گوڅ به‌ ماشینه‌کان و شوینی په‌رینه‌وه نادات، به‌تایبه‌تیش له‌ کورستان دا شوینی لیخوړینی پاسکیل دیاری نه‌کراوه، مندال یان ده‌بی له‌سه‌ر شوسته بروات یان ده‌بی له‌سه‌ر شه‌قام، لیزه‌دا ئه‌رکی گه‌وره‌کانه که‌ یاساو ریساکانی ترافیک و پاسکیل لیخوړین و په‌رینه‌وه فیزی مندال بکن. ئه‌مه له‌کاتیگدا زۆریه‌ی دایک و باوکان پینانوايه که‌ مندال هه‌ست به‌و رووداوانه ده‌کات، بۆیه هېچی فیتر ناکه‌ن. کاتیگ رووداویکی دلته‌ژین ده‌قه‌ومی ئه‌وسا په‌نجه‌ی په‌شیمانی ده‌گه‌زنه‌وه. بۆیه تکا له‌ دایک و باوکان ده‌کاته‌وه‌وه منداله‌کانیان ده‌دن، ئاواش وان‌ه‌ی ژیانیان فیتر بکه‌ن و ریگه‌ی خۆپاریزیان پینشان بده‌ن و رووداوه‌کانی هاتووچوپان پینناسین. ناساندنی رافیک و مه‌ترسیه‌کانی ریگه‌وبان مندال هوشیار ده‌کاته‌وه‌وه ناچاری ده‌کات بیه‌ر له‌ خۆی و دیتران بکاته‌وه.

مندال له‌سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی دا هه‌ست به‌ مه‌ترسی ناکات، ئه‌رکی دایک و باوکانه که‌ فیتری بکه‌ن، به‌مه‌سه‌ستی پاریزگاریکردن له‌سه‌لامه‌تی مندال ده‌بی رووداوه ترسناکه‌کانی پینناسین. باشترین وانه ئه‌وه‌یه که‌ سه‌رنجی مندال بۆ رووداوی هاتووچۆ رابکیشتری، ریگه‌ی خۆپاریزی پینشان بدری، فیتر بکری که‌ بۆچی ده‌بی به‌رپرسیارانه ره‌فتار له‌گه‌ل ترافیک دا بکات، به‌تایبه‌تی له‌م روژگارهدا که‌ کاره‌ساتی ئۆتۆمۆبیل گه‌وره‌ترین زیان به‌ مرۆف ده‌گه‌یه‌نی، سالانه هه‌زاران مرۆف به‌هۆی کاره‌ساتی ئۆتۆمۆبیله‌وه گیان له‌ده‌ست ده‌دن. به‌وه‌ویه‌وه ئه‌رکی گه‌وره‌کانه وان‌ه‌ی ترافیک و مه‌ترسیه‌کانی ریگه‌وبان به‌ مندالان ناشنا بکه‌ن. مندال کاتیگ به‌ره‌و باخچه‌ی ساوايان، فیترگه‌و بازار ده‌روات، به‌ پین ریگه‌که‌ ده‌بړی یان به‌ سواری پاسکیل، یان گه‌وره‌کان به‌ شوینی مه‌به‌ستیان ده‌گه‌یه‌نن. ئه‌مه‌ش رووبه‌رووی کاره‌ساتات و رووداوه‌کانی ده‌کاته‌وه.

مندال کاتیگ له‌حه‌وشه‌ی مال، به‌رده‌رگه‌و کۆلان یاری ده‌کات و